

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Radima Kadlčáka a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: **T. T. L.**, narozený „X“,
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika,
bytem „X“,
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Václavkem,
sídlem Opletalova 25, 110 00 Praha 1,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu
cizinců**,
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 12. 2017, č. j. MV-140195-5/SO-2017,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, ze dne 14. 12. 2017, č. j. MV-140195-5/SO-2017, a rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 25. 10. 2017, č. j. OAM-30475-31/DP-2016, se pro **vady řízení** zrušují a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **12 228 Kč** do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 12. 2017, č. j. MV-140195-5/SO-2017, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 25. 10. 2017, č. j. OAM-30475-31/DP-2016 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byla podle ustanovení § 44a odst. 3 ve spojení s ustanovením § 35 odst. 3 s odkazem na ustanovení § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zamítnuta žádost žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem „podnikání – OSVČ“, neboť žalobce byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu.

Žaloba

2. Žalobce namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí, kterou spatřoval v tom, že správní orgány v rámci správního řízení porušily ustanovení § 3, § 4 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), neboť nepostupovaly v předmětné věci v souladu se zákonem a nezjistily stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žalovaný poté zásadním způsobem porušil § 68 odst. 3 téhož zákona, definující požadavky na odůvodnění rozhodnutí a dále též porušil § 2 správního řádu a § 174a zákona o pobytu cizinců.
3. Žalobou napadené rozhodnutí žalobce považoval za nepřezkoumatelné, neboť se žalovaný nijak nevypořádal s odvoláním žalobce zaslaným správnímu orgánu společně s kopií odeslání vyjádření k podkladům rozhodnutí, s nímž se správní orgán prvního stupně nevypořádal. I přes nezohlednění uvedeného odvolání byl žalovaný ovšem povinen ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu posoudit správnost prvostupňové rozhodnutí, resp. přezkoumat jej v plném rozsahu, což ovšem neučinil, čímž zároveň porušil § 2 odst. 4 správního řádu.
4. Správní orgány obou stupňů poté podle žalobce naprosto nerespektovaly předchozí rozhodnutí žalovaného, ve kterém je, v souladu s usnesením Obvodního soudu pro Prahu 2, č. j. 5 T 209/2015-63, konstatováno, že se žalobce ke dni 4. 1. 2017 osvědčil. Správní orgány tím porušily § 3 správního řádu. Dále k tomu žalobce uvedl, že co se týče zkušební doby zákazu řízení motorových vozidel, je nutné tuto dobu ke dni 11. 11. 2017 považovat za uplynulou. Je pouze vinou průtahů na Obvodním soudu pro Prahu 2, že stále nezařídil smazání i tohoto záznamu z rejstříku trestů. Žalobce tak byl přesvědčen, že na něj bylo nutné hledět, jako by nebyl nikdy odsouzen.
5. Žalobce správním orgánům obou stupňů dále vytýkal, že ačkoliv při seznámení s podklady rozhodnutí uvedl, že se k nim vyjádří písemně do 15 dnů, správní orgány tuto dobu nepřiměřeně zkrátily. Rovněž namítal, že usnesení, kterým mu byla správním orgánem prvního stupně doba k vyjádření zkrácena, zaslal správní orgán prvního stupně jinému právnímu zástupci, než který žalobce ve správním řízení zastupoval, a to Mgr. Marku Čechovskému. Na uvedené usnesení je tedy podle žalobce nutné hledět jako na nicotné.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

6. Žalobce dále konstatoval, že v jím uvedené 15denní lhůtě správnímu orgánu prvního stupně své vyjádření zaslal. Ve svém vyjádření mimo jiné navrhoval provedení výslechu jeho osoby, popř. výslechu jeho družky a zpracování stanoviska OSPOD na svého nezletilého syna k tomu, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a aby byla prokázána nepřiměřenost případného neprodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Žalobce namítal, že tím, že se správní orgán prvního stupně nijak nevypořádal s předmětným vyjádřením, porušil nejen § 36 odst. 3 správního řádu, ale zároveň své rozhodnutí zatížil nepřezkoumatelností.
7. Závěrem žalobce nesouhlasil se způsobem, jakým se správní orgány obou stupňů vypořádaly s jeho námitkou týkající se přiměřenosti dopadu rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života. Žalobce k tomu uvedl, že na území České republiky má vytvořeno veškeré zázemí, má zde svoji družku a nezletilého syna. Žalobce zde vždy řádně platil veškeré daně a řádně podnikal, aby obstarával obživu pro svoji rodinu. Svého nezletilého syna žalobce doprovází k praktickému lékaři a taktéž dbá na jeho školní docházku. Pokud by na území České republiky zůstal syn jen s družkou žalobce, ta by nebyla schopná obstarat pro ně obživu. Žalobce dále poukazoval na skutečnost, že jemu a jeho družce zemřel mladší syn, což má pro jejich život fatální dopad. Pro žalobce je nezbytné, aby se mohl na území České republiky starat o svého syna a družku. Žalobce měl za to, že správní orgány pochybily, jestliže se v rámci svých rozhodnutí nezabývaly přiměřeností vydaného rozhodnutí.

Vyjádření žalovaného k žalobě

8. Žalovaný předložil k výzvě soudu správní spis spolu s písemným vyjádřením k žalobě. K žalobním bodům uvedl, že se s doplněním odvolání žalobce ze dne 19. 12. 2017 nemohl řádně vypořádat, neboť bylo žalovanému doručeno až poté, kdy bylo žalobci doručeno žalobou napadené rozhodnutí. K námitce žalobce ohledně poskytnuté lhůty pro vyjádření se k podkladům rozhodnutí žalovaný konstatoval, že žalobci bylo dne 18. 10. 2017 doručeno usnesení správního orgánu prvního stupně, podle něhož byla žalobci stanovena lhůta 5 dnů k uplatnění jeho práva navrhopat důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí. Ve stanovené lhůtě a ani do vydání prvostupňového rozhodnutí žalobce své právo nevyužil. Žalobce své vyjádření zaslal až 27. 10. 2017. K tomu žalovaný upozornil, že podle plné moci, kterou žalobce zmocnil advokáta Mgr. Petra Václavka v předmětném řízení, je zmocněn ve stejném rozsahu i advokát Mgr. Marek Čechovský.

Posouzení věci soudem

9. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věty první citovaného zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během třicetidenní lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 71 odst. 2, § 72 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

10. Soud po přezkoumání skutkového i právního stavu věci a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
11. Nejprve se soud zabýval výhradou žalobce vůči usnesení zaslanému správním orgánem prvního stupně, jímž byla žalobci zkrácena lhůta pro vyjádření se k podkladům rozhodnutí a s tím související námitkou, že správní orgán prvního stupně při svém rozhodování nezohlednil žalobcem podané vyjádření k podkladům rozhodnutí, včetně návrhů na provedení dokazování.
12. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce dne 5. 10. 2016 podal žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – OSVČ. Dne 25. 11. 2016 právní zástupce žalobce Mgr. Petr Václavek oznámil správnímu orgánu prvního stupně, že v uvedené věci převzal zastupování žalobce. K oznámení připojil kopii plné moci, ze které vyplývá, že žalobce zaprvé skutečně zmocnil zvoleného zástupce k zastupování v řízení o podané žádosti, zadruhé že žalobce vzal na vědomí, že zmocněný advokát je oprávněn si ustanovit zástupce a zatřetí, že zmocněný zástupce žalobce přijal zmocnění a ve stejném rozsahu zmocnil advokáta Mgr. Marka Čechovského. Dále ze správního spisu vyplývá, že poté, co bylo žalovaným na základě rozhodnutí ze dne 16. 6. 2017, č. j. MV-48400-6/SO-2017, zrušeno prvostupňové rozhodnutí ze dne 20. 1. 2017, č. j. OAM-30475-15/DP-2016, jelikož správní orgán prvního stupně nezjistil dostatečně skutkový stav věci, správní orgán prvního stupně doplnil správní spis o další podklady a vyzval žalobce k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí. Ve výzvě ze dne 27. 9. 2017 žalobce vyrozuměl o tom, že ukončil shromažďování podkladů pro vydání rozhodnutí, a že žalobce má právo ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu se s nimi seznámit a případně se k nim vyjádřit. Dne 17. 10. 2017 se žalobce dostavil ke správnímu orgánu prvního stupně a uvedl, že se chce seznámit s uvedenými podklady pro vydání rozhodnutí. Zároveň konstatoval, že se k nim chce písemně vyjádřit, a že tak učiní ve lhůtě 15 dnů. Správní orgán prvního stupně nedatovaným usnesením č. j. OAM-30475-30/DP-2016 žalobci podle § 36 odst. 3 ve spojení s § 39 odst. 1 správního řádu stanovil lhůtu 5 dnů k uplatnění jeho práva navrhopat důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí. Předmětné usnesení zaslal dne 17. 10. 2017 do datové schránky Mgr. Marka Čechovského. Jak je patrné z doručky založené ve správním spise, Mgr. Marku Čechovskému bylo uvedené usnesení doručeno dne 18. 10. 2017.
13. Dne 25. 10. 2017 správní orgán prvního stupně vydal prvostupňové rozhodnutí pod č. j. OAM-30475-31/DP-2016, ve kterém uvedl, že umožnil žalobci, aby se seznámil s podklady rozhodnutí, a stanovil mu rovněž lhůtu pro vyjádření se k nim. Žalobce se ovšem ve stanovené lhůtě k podkladům nevyjádřil. Prvostupňové rozhodnutí zaslal správní orgán prvního stupně do datové schránky právního zástupce žalobce Mgr. Petra Václavka.
14. Následně je ve správním spise založeno vyjádření žalobce k podkladům pro vydání rozhodnutí ze dne 27. 10. 2017, doručené správnímu orgánu prvního stupně téhož dne, ve kterém žalobce navrhuje, aby byl proveden jeho výslech, popř. výslech jeho družky, a aby bylo zpracováno stanovisko OSPOD na nezletilého syna k tomu, aby byl zjištěn stan věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
15. Žalobce prostřednictvím svého právního zástupce Mgr. Václavka podal proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně blanketní odvolání. Správní orgán prvního stupně vyzval Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

žalobce podle § 82 správního řádu výzvou ze dne 3. 11. 2017 k odstranění vad odvolání, tuto výzvu ovšem doručil do datové schránky Mgr. Marka Čechovského. Doplnění odvolání právním zástupcem žalobce Mgr. Václavkem bylo doručeno žalovanému až po vydání žalobou napadeného rozhodnutí.

16. Podle § 33 odst. 1 správního řádu, *si účastník může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. V téže věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce.*
17. Dle § 33 odst. 3 téhož zákona *zmocněnec může udělit plnou moc jiné osobě, aby místo něho za účastníka jednala, jen je-li v plné moci výslovně dovoleno, že tak může učinit, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.*
18. Podle § 36 odst. 3 věty před středníkem téhož zákona *nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.*
19. Podle § 39 odst. 1 správního řádu *správní orgán účastníkovi určí přiměřenou lhůtu k provedení úkonu, pokud ji nestanoví zákon a je-li toho zapotřebí. Určením lhůty nesmí být ohrožen účel řízení ani porušena rovnost účastníků. Usnesení o určení lhůty se oznamuje pouze tomu, komu je určena, popřípadě i tomu, jehož se jinak přímo dotýká.*
20. Smyslem shora citovaného ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu je umožnit účastníku řízení, aby ve fázi před vydáním rozhodnutí mohl uplatnit své výhrady vůči důkazům, resp. učinit procesní návrhy tak, aby rozhodnutí skutečně vycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci.
21. Ze správního spisu jednoznačně vyplývá, že žalobci byla dána možnost, aby se s podklady pro vydání rozhodnutí seznámil a žalobce této příležitosti využil. K možnosti žalobce vyjádřit se k podkladům rozhodnutí poté soud uvádí, že jako porušení § 36 odst. 3 správního řádu neshledal, že správní orgán žalobci usnesením pod č. j. OAM-30475-30/DP-2016 stanovil lhůtu, v níž se mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Podle § 39 odst. 1 správního řádu je správní orgán oprávněn účastníkovi správního řízení určit přiměřenou lhůtu k provedení úkonu, pokud ji nestanoví zákon a je-li toho zapotřebí. Určením lhůty nesmí být ohrožen účel řízení ani porušena rovnost účastníků. Stanovená lhůta by zároveň měla být dostatečně dlouhá na to, aby účastník řízení mohl řádně uplatnit svoje procesní práva. Ze shora nastíněné rekapitulace správního řízení je zřejmé, že žalobce byl dne 17. 10. 2017 seznamován s obsahem správního spisu již podruhé, poté, co jej správní orgán prvního stupně po zrušení svého původního rozhodnutí doplnil o další podklady pro vydání rozhodnutí. Konkrétně se jednalo o výpis z evidence rejstříku trestu fyzických osob a výpis z veřejné části živnostenského rejstříku žalobce. Lze konstatovat, že v době opětovného seznamování žalobce s podklady pro rozhodnutí převážnou část těchto podkladů tvořily dokumenty předložené správnímu orgánu prvního stupně žalobcem, a zbývající část listiny o procesních úkonech správního orgánu, které byly doručovány právnímu zástupci žalobce. Jednalo se tak o podklady, které žalobci byly známy, a proto se soudu nejeví nepřiměřené, že správní orgán prvního stupně určil žalobci usnesením lhůtu 5 dnů pro vyjádření se k podkladům rozhodnutí místo žalobcem požadované lhůty 15 dnů. Uvedeným určením lhůty nemohlo dojít k újmě na procesních právech žalobce.
22. Soud nicméně souhlasí se žalobcem v tom, že správní orgán prvního stupně pochybil, když předmětné usnesení, jímž určil žalobci lhůtu 5 dnů pro vyjádření k podkladům rozhodnutí, Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nezaslal právnímu zástupci žalobce, ale jeho zástupci. V této souvislosti soud především poukazuje na to, že otázkou doručování substitutovi zmocněnce v rámci správního řízení se již zabýval Nejvyšší správní soud, a to v rozsudku ze dne 25. 2. 2016, č. j. 9 As 220/2015-47, dostupném na www.nssoud.cz, ve kterém uvedl, že: „*Správní řád ve svém § 33 odst. 1 umožňuje zastoupení účastníka správního řízení zvoleným zmocněncem na základě plné moci, kterou lze učinit buď ve formě písemné, nebo může být udělena ústně do protokolu. Plná moc je jednostranným prohlášením zmocnitele (účastníka správního řízení) především o rozsahu zmocnění a osobě, která byla zmocněna, a dokládá, že se účastník správního řízení dohodl na svém zastoupení s jinou osobou (zmocněncem), a že mezi zmocněncem a zmocnitelem byla o tomto zastoupení uzavřena smlouva (ať již ústní či písemná). Ta má soukromoprávní povahu, typicky se jedná o smlouvu příkazní. Jako svého zástupce si může účastník zvolit fyzickou nebo právnickou osobu. Současně zákon stanoví, že v téže věci může mít účastník pouze jednoho zástupce. Zástupcem účastníka je pouze jím zmocněná osoba, v projednávané věci společnost FLEET Control, s. r. o. (viz plná moc založena na l. č. 54 správního spisu). Ustanovení § 33 odst. 3 správního řádu není ničím jiným než oprávněním zmocněnce udělit se souhlasem zmocnitele substituční plnou moc jiné osobě. Možnost udělení substituční plné moci musí být výslovně uvedena v původní plné moci, kterou vystavil účastník zmocněnci. Substitut se nestává zástupcem účastníka, ale zástupcem zmocněnce. Správní orgány se žádného pochybení při doručování nedopustily, naopak doručení, kterého se stěžovatel neprávem dovolává (doručení substitutovi) nevyvolává právní účinky, které zákon spojuje s doručováním účastníkům řízení či jejich zástupcům.*“ K obdobným závěrům Nejvyšší správní soud dospěl i pokud jde o doručování substitutovi advokáta v rámci soudního řízení (viz např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2003, č. j. 1 As 4/2003-48, publ. pod č. 281/2004 Sb. NSS, dostupné na www.nssoud.cz) nebo substitutovi zmocněnce v rámci daňového řízení (viz např. rozsudky ze dne 17. 6. 2010, č. j. 1 Afs 85/2009-104, a ze dne 24. 1. 2018, č. j. 4 Afs 224/2017-60, dostupné na www.nssoud.cz).

23. V projednávané věci žalobce na základě plné moci ze dne 25. 11. 2016 podle § 33 odst. 1 správního řádu zmocnil Mgr. Petra Václavka k zastupování v řízení vedeném o jeho žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – OSVČ. Z plné moci je zřejmé, že Mgr. Petr Václavek poté ve smyslu § 33 odst. 3 správního řádu zmocnil ve stejném rozsahu advokáta Mgr. Marka Čechovského. S ohledem na skutečnost, že v téže věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce (§ 33 odst. 1 věta poslední správního řádu), substituční plná moc pro Mgr. Marka Čechovského nemohla vést k tomu, že by žalobce měl dva zástupce a správní orgán by libovolně mohl písemnosti určené žalobci doručovat jednomu nebo druhému z advokátů. Je třeba mít na paměti, že pokud Mgr. Petr Václavek v dané věci využil svého oprávnění dát se zastoupit jiným advokátem, stal se tento advokát zástupcem advokáta, nikoliv zástupcem účastníka řízení.
24. Na uvedeném nic nemění ani to, že oba advokáti vykonávají advokacii ve společnosti AK Čechovský & Václavek, s. r. o., neboť v daném případě byl žalobcem zmocněn přímo advokát Mgr. Václavek, který v této věci poskytuje advokátní služby svým jménem.
25. Vzhledem ke shora uvedenému soud uvádí, že usnesení správního orgánu prvního stupně pod č. j. OAM-30475-30/DP-2016, kterým správní orgán prvního stupně určil žalobci lhůtu pro vyjádření ve věci, nemohlo vyvolat správním orgánem zamýšlené účinky, neboť

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

jeho doručení zástupci zmocněnce žalobce nelze považovat za účinné. Žalobci tudíž nelze klást k tíži, že se nevyjádřil k podkladům rozhodnutí v usnesení stanovené lhůtě.

26. K samotnému právu účastníka řízení vyjádřit se k podkladům rozhodnutí poté soud konstatuje, že toto právo patří mezi stěžejní procesní práva účastníka správního řízení, neboť se jedná o součást práva na soudní a jinou právní ochranu podle hlavy páté Listiny základních práv a svobod; na ústavní rovině je garantováno článkem 38 odst. 2 Listiny, podle kterého má každý právo „*vyjádřit se ke všem prováděným důkazům*“ (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 6. 2011, č. j. 2 As 60/2011-101, dostupný na www.nssoud.cz). Správní orgán není povinen umožnit účastníkovi řízení výkon tohoto práva pouze v případě, stanoví-li tak zákon. Zákon ovšem v daném případě jinak nestanovil. S ohledem na shora uvedené soud uzavírá, že tím, že správní orgán prvního stupně v projednávané věci vydal dne 25. 10. 2017 prvostupňové rozhodnutí, ačkoliv žalobce dne 17. 10. 2017 při seznamování se s podklady rozhodnutí avizoval, že se chce písemně vyjádřit, a že tak učiní ve lhůtě 15 dnů (což skutečně učinil dne 27. 10. 2017), správní orgán prvního stupně neumožnil žalobci, aby řádně využil svého práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. V dané věci je pro posouzení závažnosti této procesní vady podstatné, že žalobce ve svém vyjádření k podkladům vznesl důkazní návrhy, na které však ani správní orgán prvního stupně, ale ani žalovaný, ve svých rozhodnutích nereagovali.
27. Soud nemohl přehlédnout ani to, že správní orgán prvního stupně písemnosti nesprávně doručoval substitutovi zmocněnce žalobce i v dalším případě, a to výzvu k odstranění vad podaného odvolání. Je zřejmé, že shora uvedené pochybení správního orgánu prvního stupně nebylo pouze ojedinělé, ale že správní orgán prvního stupně v řízení skutečně nerozlišoval, komu písemnost adresuje a kdo je oprávněn ji za žalobce převzít. Ze správního spisu vyplývá, že právní zástupce žalobce odvolání doplnil, avšak učinil tak po stanovené lhůtě k odstranění vad i po vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Ani v tomto případě doručení výzvy k odstranění vad odvolání nevyvolalo procesní účinky.
28. Ve shora uvedených skutečnostech shledal soud vady řízení podle § 76 odst. 1 písm. a) a c) s. ř. s. Žalobou napadené rozhodnutí trpí vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť žalovaný nijak nereagoval na důkazní návrhy žalobce uvedené ve vyjádření k podkladům rozhodnutí. Dále soud shledal vady řízení, které mohly mít za následek nezákonné rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., neboť postupem správního orgánu prvního stupně došlo k porušení § 36 odst. 3 správního řádu a § 82 odst. 2 správního řádu tím, že žalobce nebyl řádně vyzván ani k podání vyjádření k podkladům rozhodnutí ani k odstranění vad odvolání.
29. Námitkami ohledně přiměřenosti dopadů žalobou napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce, a že by se na žalobce mělo hledět, jako by nikdy nebyl odsouzen, se zdejší soud nezabýval, neboť řízení před správním orgánem bylo stíženo takovou vadou, která podstatným způsobem ovlivnila samotné rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a na něj navazující žalobou napadené rozhodnutí. Vypořádání těchto námitek by proto bylo předčasné.
30. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud výrokem I. rozsudku napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) a c) s. ř. s. zrušil a věc mu podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil k dalšímu řízení, v němž bude podle § 78 odst. 5 s. ř. s.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

vázán právním názorem, který vyslovil soud v tomto zrušujícím rozsudku. Předmětná ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) a c) s. ř. s. soudu zároveň umožnila rozhodnout bez nařízení jednání, ačkoliv žalobce nařízení jednání požadoval. Soud byl současně se zrušením napadeného rozhodnutí nucen zrušit podle § 78 odst. 3 s. ř. s. i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, neboť zjištěné vady řízení zatížily i řízení před správním orgánem prvního stupně.

31. Jelikož žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve výroku II. rozsudku uložil žalovanému zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení o předmětné žalobě ve výši **12 228 Kč**. Tato částka se skládá z částky 3 000 Kč za zaplacený soudní poplatek za podání žaloby; z částky 1 000 Kč za zaplacený soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku; dále z částky 6 200 Kč za dva úkony právní služby právního zástupce žalobce po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a), podání žaloby – § 11 odst. 1 písm. d)]; dále z částky 600 Kč za dva s tím související režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1, odst. 3 citované vyhlášky a dále z částky 1 428 Kč představující 21% DPH, kterou je advokát podle zvláštního právního předpisu povinen odvést z odměny za zastupování a náhrad, jež byly vyjmenovány, mimo soudních poplatků.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 24. března 2021

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)